

[J. S. Foget.]

Hjælp til Afløsning af kortfristede Laan, og naar man fremsætter Forslag om Hjælp for saadanne Landmænd, bør man ikke gøre det saadan, at de viger tilbage for at tage Hjælpen, fordi man samtidig baandlægger deres Ejendom med en Servitut, saaledes at de ikke senere maa paatage sig Gæld, som der i Virkeligheden er fuld Sikkerhed for.

Vi fra vor Side er ikke principielt imod at fastsætte en Tinglysningsgrænse, men denne Tinglysningsgrænse maa gælde samtlige Landbrugsejendomme; det maa ikke være saaledes, at en Landmand har en Tinglysningsgrænse paa f. Eks. 110 pCt., medens den anden f. Eks. er helt nede paa 70 pCt. af Ejendommens Værdi. Jeg henstiller derfor endnu engang til den højtærede Minister, om ikke Bestemmelsen i § 4 kan ændres, saaledes at Tinglysningsgrænsen bliver generel, i saa Fald vil Loven blive langt mere effektiv.

Marius Jensen: Naar vi fra Venstres Side stiller Forslag om, at Staten dækker Kurstabet, er det, fordi det Spørgsmaal meldte sig paa Grund af Regeringens hele økonomiske Politik, idet Obligationkursen, ogsaa Kursen paa disse Obligationer, var blevet meget lav. Da det oprindeligt var Regeringspartiernes Mening, at der ikke skulde være Kurstab, kan jeg ikke forstaa, hvorfor man gaar imod Venstres Forslag om, at Kurstabet dækkes af Staten. Naar man nu fra anden Side hævder, at Venstre, staaende over for Valget, genoptager Kravet om Dækning af Kurstab, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ikke alene er Venstre, der rejser Krav om Dækning af Kurstab, men, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen nævnte, rejste Husmændene ved Mødet i Viborg Krav om Dækning af Kurstabet, og Husmændene stillede endog Krav om, at ogsaa tidligere Kurstab medtoges. Maaske kan den højtærede Landbrugsminister give Oplysning om, hvem der har tjent paa den Svingning, der har været i Kurserne, om Nationalbanken har tjent derpaa. Hvis der var Mulighed for, at de paagældende, der har tjent derved, kunde komme til at dække Tabet, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget derimod.

Jeg vil dernæst gerne henlede Opmærksomheden paa Bilag 4 til Lovforslaget, hvor der findes en Udtalelse fra De-samvirkende Landboforeninger, gaaende ud paa, at Grundlaget for Saneringen skal bringes i Orden, og man peger paa forskellige Ting, som kan bringe Grundlaget i Orden. Man er enig om, at Beskatningen er et af de

Spørgsmaal, der skal tages op, men der nævnes mange andre Ting. Jeg vil gerne understrege dette. Hvis vi gaar nogle Aar tilbage, da vi havde de saakaldte gode Tider, vil man se, at Landbrugets Indtægter siden da er halveret, og det samme gælder Formuerne, hvorimod Gælden er steget forholdsvist, saaledes at Landbruget har været ude i store Vanskeligheder. Skal en Gælds-sanering nytte noget, maa Grundlaget bringes i Orden, og Grundlaget er, at Landbrugets Indtægter og Udgifter kommer til at svare til hinanden paa en fornuftig Maade.

Jeg slutter med at udtale, at hvis ikke dette Grundlag bringes i Orden, vil den Gælds-sanering, vi nu gaar ind for, hvorefter Regeringen stiller yderligere 40 Mill. Kr. til Raadighed, ikke kunne forslaa, saafremt de Vanskeligheder, vi i Øjeblikket er inde i, fortsætter. Jeg understreger, at vi maa have lige Vilkaar for alle Erhverv, ogsaa paa det skattemæssige Omraade.

Ordføreren (Smørum): Jeg er blevet opmærksom paa, at der ved min Omtale af Ændringsforslagene er sket en lille Fejl — den findes ogsaa i Betænkningen —, idet jeg nævnte Datoen den 1. Januar 1937. Jeg har ikke været opmærksom paa, at der er sket en Ændring i Loven, hvorved 1. Januar er ændret til 1. Oktober. Ændringsforslag Nr. 6 fastslaaer altsaa, at Saneringslaan kan ydes Landbrugere, som har erhvervet deres Ejendomme før 1. Oktober 1937; og der skal i Betænkningen staa 1. Oktober 1937 i Stedet for 1. Januar. Denne lille Fejl er hermed berigtiget.

Jeg har lagt Mærke til, at de forskellige Ordførere har erkendt, at der ved de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og som det under Samraadet med den højtærede Minister lykkedes at faa hans Tilslutning til, er indført adskillige Forbedringer i Lovforslaget. Oppositionspartierne finder imidlertid ikke disse Forbedringer tilstrækkelige. Dette er der for saa vidt ikke noget mærkeligt i, for hver Gang vi har gennemført Lovgivningsforanstaltninger til Fordel for Landbruget, har man været meget stærk i sine Krav. Naar der skal ydes Hjælp til enkelte Befolkningsgrupper, skal disse Hjælpeforanstaltninger imidlertid betales af andre Grupper i Befolkningen. Det er ingen Sag at stille Krav efter Krav, men samtidig hører man stadig fra den Side, at Skatterne er for høje; naar Lejlighed gives, fremstiller man Forholdet saaledes, at Landet er skattehæret og skatteplyndret. Dette rimer ikke rigtig med, at man stadig skærper sine Krav.

Jeg føler ingen Anledning til at for-